

NOVA DOBA

plačar do
Zgodovinsko društvo

Maribor

Stane letno 60 Din, mesečno 5 Din, za inozemstvo 240 Din.
Oglaš za mm višine stolpca 50 p. Reklame med tekstem 70 p.
Posamezna številka stane 1 Din.

Izhaja
vsak torek, četrtek in soboto.

Uredništvo: Strossmajerjeva ul. št. 1, I. nadst., Telef. 59.
Upravništvo: Strossmajerjeva ul. št. 1, pritličje, Telef. 65.
Račun kr. poštnega čekovnega urada št. 10.066.

Celje, 15. IV. 1923.

Sporazum. V znamenju gesla bratskega sporazumevanja so se vršila pretečeni teden v Beogradu in Zagrebu pogajanja delegatov revizionističnih strank iz Slovenije, Hrvatske in Bosne z zastopniki sedaj vladajoče srbske narodnoradikalne stranke. Pogajanja se očitno niso zaključila, in ni še odzveza vsa verjetnost in možnost onega nepojmljivega, nejasnega, kar se danes vse polaga v to mistično besedo sporazum. Bili smo svoječasno iskreno veselji Davidovičevega sporazumevanja, izkazal se je kot negativen, lastne demokratske vrste razkrajajoč poizkus, kojega so končno v primernem momentu radikalni izkoristili v to, da so razbili skupščino in izvedli nove volitve sami nemoteno po svoji volji. Kar Davidoviču ni uspelo, to je bil primoran poskušati danes Pašič gotovo na široki osnovi in z velikimi pooblastili. Radič, Korošec, Spaho, Pašič — prava, resnična ljubezen to ni. Mogoče je politika bolj brez čuvstev, oprta samo na miren razum in hladno logiko. Iskrenosti, odkritosti in resničnosti pogrešamo, medsebojno bratsko razmerje je zastrupljeno po grdi sebičnosti in osebni ambiciji. Ne moremo imeti dolžnega zaupanja in spoštovanja v to združenje sprazumevanj v Zagrebu, ki je po dobrem obedu bistveno spravljujejše, ko pred obedom, ki pa ne more mimo visoko državnih terminov »magarcev in otročičev«, ker ne moremo verjeti, da bi tako združenje moglo upravljati našo državo. Kaj naj s tega lepega zraste. Občutek imamo, da še ni dosežen vrhunec našega trpljenja. Jugoslovan je velik v nesreči, majhen v sreči. Preveč sreče nam je bilo odmerjene z osvobojenjem. Glava nam je postala težka in zmedena, kot od opojnega vina. Vidi se, da se še nismo streznil, in da se bomo vsled tega še večkrat »sporazumevali«.

Na eni strani Pašič, ki je osivel v uspehih in je fiktivno že igral v internacionalnem orkestru solo instrumente, na drugi strani Radič, ki je celo življenje iskal »sorodnih duš« in se mu je komaj sedaj posrečilo pridobiti veliko večino hrvatskega naroda z izigravanjem in grdenjem ravno onih dejstev, ki so Srbom zgodovinska in sveta. Kako naj se ta dva moža reprezentanta Srbov in Hrvatov sporazumeta? Star vojščak, ki je bil v vojski ima za »tahinfraria« samo pomilovalni nasmeh. Kam moramo tu uvrstiti Pašiča in kam Radiča z adjutantoma Korošcem in Spahom, ne bo težko odločiti.

Dr. MILKO HRAŠOVEC: Deževna noč na Korošici.

(Planinski spomin.)
(Daje.)

Vsa dolina ima le dva kmečka doma v dolini ter nekaj pastirskih stanov in hlevov.

Zapira kot navpična stena Ojstrice in Okoliških vrhov, ki groze gledajo v dolino. Iz druge strani Savinje pa pozdravljajo mogočne stene sive Raduke.

V Robanovem kotu bobni planinski hudournik Beia, ki ga napajajo obširna in večna snežišča in ležišča. Močan, zdrav zrak popoln z duhom smrek in hojk širi nepotniku pljuča, srce hitreje bije, očesa pa strme nad krasoto okolice.

Po sočnih pašnikih, ki prehajajo pod stenami Ojstrice v prodišča se pase govedo, ovce in koze.

Posebno koze gredo prav visoko v stene, da poberejo par šopov sočne paše, ki jo med skalami nikjer ne manjka.

Sporazum, oni trajni, resnični sporazum, kakor si ga vsi dobri Jugoslovani iskreno želimo, je gotovo še daleč v prihodnosti, ker nismo zanj zreli ne Srbi, ne Hrvati, ne Slovenci. Kedar bodo Hrvati in Slovenci znali polno ceniti ono resnico, da je boljše biti kajžar ali bartar na lastni svobodni zemlji, kot pa hlapec in četudi veliki hlapec v tuji hiši, šele tedaj pride do sporazuma, ki bo trajen in ne umetno zgrajen, da ga lahko podere vsaka separatistična sapica, tedaj pa tudi takih »sporazumevanj« ne bo treba več.

Privadimo se misli, da ni nikjer od Boga zaukazano, da moramo baš mi živeti v zemlji, kjer se cedi med in mleko, zadovoljimo se ob misli, da bo našim zanamcem boljše in delajmo tako, da nas ne bodo proklinjali.

Mi, ki nočemo živeti demagogiji, ki vemo, da ne prinaša nebes ne republika, ne federacija, ne autonomija, ker teži spas in napredek nas in naše velike domovine v dobri in pošteni upravi, v močni in enotni državi, baš mi smo dolžni temu prepričanju podrediti vse, kar nas je v preteklosti razdvajalo in slabilo. Sporazumevali smo se doma narodni moške, ki hočemo napredek narodov v enotni močni državi že dovoli, dvajajsta ura je, da zabrišemo vso senčno preteklost ter si v pomladanskem solcu podamo roke za delo in novo življenje. Za veliko se gre.

AVSTRIJSKI SMEH.

Varšava, 8. aprila.

Po noči sem se vozil skozi Avstrijo na Poljsko. Zunaj tema, v vagonu luč. Nič ne moti duha; lahko se zbere sam v sebi in si sam svet. V takih slučajih se pokaže vsa duša, kakršna je.

In pokazala se je mladim avstrijskim Nemcem, ki so sedeli meni nasproti. Eden pove tako nekako ležerno: »Ideja avstrijske države« in vsi prasnejo v smeh. Drugi pove: »Nekoč sem tudi jaz pel: »Der Österreicher hat ein Vaterland«. In zopet se zakrohota. »Dobro je, pravi tretji, v Avstriji sme vsak sebe in druge na glavo staviti«. In zopet smeh in smeh, dokler niso tam pri Linzu izstopili. V zadnjem hipu se je eden izresnil (hotel je zapušiti a se mu vžigalica ni zapalila) in rekel: »V vsaki škafličici je polovica vžigalic za nič«.

Tako se Avstrijci rogajo žalostnemu ostanku nekdanje svoje slave.

Prizora sem se spomnil danes na skupščini poljskih socialistov v Varšavi. Stari, menda 80 letni socialist in član

Niso redki slučaj, da ena ali druga drznost plača s svojim življenjem ter se v kakem prepadu ubije.

V prijaznem pastirskem hramu kraljuje brhka Klemenškova Micka, ki nam prijazno postreže s toplim mlekom, ki našim praznim želodcem izborno prija.

Marsikatera mestna gospodična bi ostrmela in onemela nad lepo in čisto slovensko govorico ter nad uzornim obnašanjem hčerke te divje gorske soteske.

Dom njen je v Matkovem kotu; v Robanovem prebiva le 3 poletne mesece ter spravlja mleko krav in drobnice, ki se tu pase.

Po kratkem počitku poslovili smo se od gostoljubne znanke ter krenili od pastirske kočice naravnost proti stenam Ojstrice.

Kmalu pa je treba zaviti levo čez široko prodišče divjega hudournika, ki je skoro popolnoma suho.

Iz prodišča vodi pot po malem gozdčičku, ter se začne takoj zelo strmo vzpenjati v stene.

Pot skozi Robanov kot na Korošico je turistično brezdvomno najbolj

senca Boleslav Limanovski predseduje, poslanec Barlicki govori. Dvorana polna. Govori se o Pilsudskem, bivšem načelniku poljske republike in sedanjem generalnem šefu, ki je izšel iz socialističnih vrst. Da ste videli to razpoloženje! »Sodrug« govore in rudeče naglje imajo in zopet ter zopet zatrujejo, da je poljski delavec ustvaril neodvisno Poljsko in socialist Pilsudsko s svojo armado. Satirično se omenjajo nasprotniki, a država vedno kot svetinja. Poljska ima svojo »idejo« in državljani, tudi rdeči, jo čutijo.

Jugoslovani imamo svojo novo državo, kakor Poljaki. Kar je med njimi pravih Jugoslovenov, poznajo idejo svoje domovine in jo tudi čutijo.

Dr. Fr. Hešič.

† Antonija Tomič, voj. Moravec.

Dne 8. tm. je nehalo biti srce matere, je končalo življenje, posvečeno blagru svoje družine. Daleč od svoje toli ljubljene rodne grude zatisnila je trudne oči vzor-mati in soproga, zapustivši sadove svojega nadčloveškega truda in trpljenja — odrasle, skoro povsem preskrbljene otroke in ž njimf svojega življenjskega druga.

Usoda ji ni posula poti življenja s cvetjem, kajti od 13. leta, ko ji je kot najstarejši izmed sedem sorojencev umrla preblaga mati v komaj 33. letu svoje starosti, začela se je trnjeva pot, katero je morala prehoditi in katero je popolnoma izčrpana končala 6 dni pred svojim 58. letom.

Cesto, ko je česala svojo malo hčerko, udrla so se ji solze, kajti spomnila se je, da je bila rojena na veliki petek: usojeno ji je bilo trpljenje.

Dala je življenje osmero otrokom. Trije so umrli že v detinski dobi, dobra in ljubljena hčerka Aleksandra v 17. letu nadepolnega življenja. — Najstarejšo hčerko Olgo je vzgojila za učiteljico, slana Josipa za doktorja prava. Cirila za uglednega uradnika, Stankota pa je zapustila v srednji studij, namenjenih človekoljubnemu zdravniškemu poklicu. — In vse to je zmogla kot soproga revnega učitelja s sramotno mesečno plačo od 75 — 200 kron. Njeno življenje ni poznalo strasti in nagonov, bilo je trda in vstrajna borba za srečno hodočnost svojih ljubljenih otrok.

Otroška in dekliška leta je preživela v Senožečah, tem je sledila dolga doba 33 let žene in matere v Skopem na Krasu, kjer so zagledali luč sveta vsi njeni otroci, na kar se je preselila z družino

zanimiva pot, ki vede na Ojstrico. Po stenah, ki so videti neprestopne, vede pot po lestvah in klinih silno strmo navzgor.

Pot je zelo popravila potrebna ter na nekaterih mestih posebno za sestop eksponirana. V stenah nas je dobil leden veter in mrzla, mokra megla.

Nebo se je pooblačilo ter ni obetalo dobrega vremena.

Vsled tega smo pospešili korake ter prišli po eno in polurni hoji iz sten Robanovega kota na planoto Moličko planino, kjer stoji že Kocbekova kočica, ter Jubilejna kapelica, ki jo je videti iz dna Robanovega kota.

Na planoti nas je obdala taka megla, da je bilo videti komaj 2—3 korake pred se.

Vsled tega smo se sukali in lovili dobre pol ure okrog, dokler smo v skalnatem morju prišli do ogromnega bazena, ob katerega robu stoji cilj naše poti »Korošica«.

V tem bazenu raste sočna trava, ki nudi kakim 20—30 glavam goveje živine dobre tri tedne zadostne paše. Tudi obilo ovc in koz se pase po obronkih. Žal, da ta paša vedno bolj

v solično Gorico v upanju, da bo tam živela na svoja stara leta mir in zrele sadove svojega življenjskega truda. Toda upanje je podleglo usodepolnemu vplivu velikega petka.

Meseca maja leta 1914 je po dolgi bolezni izdahnila v njenem naročju hčerka Aleksandra, ki počiva pod žalnimi cipresami goriškega pokopališča. — Koj nato je izbruhnil svetovni požar, oba starejša sinova sta bila vpoklicana, soproga ponovno pozvan v službovanje v Dutolje na Krasu, v Gorici je ostala sama z najmlajšim sinom. — Nad Kalvarijo so zagrmeli topovi in zemljo je nasitilo jeklo. Med točo izstrelkov je vztrajala pokojnica dolgo vrsto mesecev, dokler ni bila prisiljena, s krvavečim srcem zapustiti zemljo, v kateri počiva njena kri. Sledila je doba, ki ji je podelila vse grenkosti in omalovaževanja begunstva, usojenega tisočim in tisočim...

Končno se je naselila v novem domovanju svoje najstarejše hčerke Olge v Vrhu pri Žalcu z zopetno nado, da ji bo usoda vendar enkrat naklonila mirno jesen življenja. A veliki petek se je sedaj zopet in to v zadnjič uveljavil — in ob odprtem grobu ihtil od nje zapuščen soprog, njen ponos — njeni otroci in vsi ostali sorodniki.

Blaga in plemenita duša
requiescat in pace!

Politične vesti.

POGAJANJA MED RADIKALCI IN RADICEVCI RAZBITA.

Po dolgoletnih pogajanjih med radikalc in federalisti ni prišlo končno do nobenega sporazumjenja. Država naj pa radi svojeglavnosti enih in drugih trpi še nadalje. Zanimivo je čitati pogoje, katere je Radič stavil radikalcem, Hrvatska, Slavonija, Medimurje in Dalmacija naj se zedinijo v eno državno enoto, kateri naj načeljuje zagrebški ban, v Zagrebu naj zboruje tudi posebni hrvatski sabor. Naj Radič govori še toliko o pripravljenosti skupnega delovanja z radikalc, iz te prve točke njegovih pogojev je jasno, da bi Radič na ta način začel pripravljati avtonomijo Hrvatske, ki bi se spremenila v hrvatsko seljačko republiko.

Kdo naj bi bil hrvatski ban? Ako povdarja Radič, da so on in njegovi poslanci pravi predstavniki hrvatskega naroda, je vsakemu tudi najmanj v politiki verzičanemu odgovor na roki. Radič naj bi bil hrvatski ban in to bi se reklo prepustiti ovco volku. Hrvatska bi pri-

zginela, ker jo zasipavajo hudourniki iz sten Ojstrice s kamenjem in peskom.

Da je to res, prepričali smo se sami, ko smo videli že po polurnem prav planinskem naliivu drveti cele vodopade v bazen, ki vso vodno množino takoj požre.

Korošica je velevažna turistijska postojanka in mnogo premajhna, da bi zadostila prometu.

Kot mala črna pika z dvema rudeče pobarvanima zatvornicama za okna čepi pod sivo steno.

Ko sem prijateljema »hotel« predstavil, in ko nas je s svojo udobno toploto sprejel pod streho, je bil prazen.

Razven zaljubljenega parčka, ki se ni prikazal iza kulis, bili smo prvi trije, ki smo si v svesti, da danes tak ne bo turistov, bahato razdelili ležišča, ter bili prepričani, da nam prijetna planinska noč ne uide.

Ko sta še ona dva odšla, ostali smo sami ter pridno uživali vse, kar kuhinja in klet Korošice dobrega premoreta.

Ko smo se po obilni jedi in pijači naspali in spočili, stopili smo na vrh Ojstrice, kjer pa je bil tak leden

sla politično popolnoma pod njegovo oblast. Pa recimo, da bi ne postal Radič prvi hrvatski politični funkcionar, bi zahtevali Radičevci gotovo osebo, katera uživa njihovo polno zaupanje, kar bi pa bilo istovetno, kakor da vodi Radič usodo Hrvaške.

Glede Slovenije zahteva, da dobi svojo legislativo v deželni zboru v Ljubljani. Vrnili bi se nekdanji časi Lampetovega paševanja, da še slabše bi bilo. Začelo bi se preganjanje uradništva in učiteljstva po klerikalcih, tudi če bi bili isti še tako dobro uporabne moči, ako bi ne trobili v klerikalni rog. Prvo besedo bi imela ona nerazsodna množica našega naroda, ki se je pri zadnjih volitvah dala tako lahko preslepiti po klerikalnih nadah.

Ministrski svet je razmotrival načrt Radičevega bloka na svoji seji 14. tm. ter prišel do zaključka, da je nemogoče sprejeti take pogoje. Pašič je sicer izražal veselje nad zmago radikalcev pri volitvah, toda kaj mu vse pomaga, ko pa ne more sestaviti take večine, ki bi lahko delala v skupščini. Kazalo mu ne bo nič drugega, kakor podati ostavko in skupščino razpustiti.

Klerikalci trdijo, da so oni storili z Radičem vse, kar je bilo mogoče, da se doseže sporazum. Radikalci naj sedaj odločijo ali so za to in za blaginjo države, ali so proti sporazumu, potem naj pa prevzamejo vso odgovornost nase za vsa težka zunanja in notranja politična položaja. Kako stvari faktično stoji in kako so se posamezne stranke razgovarjale z radikalci, in koliko se je vsaka bolj ali manj približala radikalcem, bo pokazala otvoritev nove skupščine.

Najnovejše. Kakor se nam poroča iz Zagreba, je imel Radič v nedeljo 13. tm. veljkanski shod, ki je potekel povsem mirno; Radič je podal na shodu prilično iste izjave, kakor smo jih čitali zadnje dni. V Beograd Radič zaenkrat ne gre. Zagrebška borza reagira pesimistično.

Reški sporazum dosežen. Kakor doznava »Sera« se bodo dela paritetne komisije nadaljevala v Florenci. Jugoslovanski delegati so omenili celo možnost, da se naprosi za arbitražo glede reškega spora švicarski predsednik. V direktnih pogajanjih med Beogradom in Rimom se je baje že dosegla podloga za uspešen izid pogajanj. Beograjski »Balkan« je objavil vest, da pride Mussolini v Rim ter začne pogajanja z našo vlado za tesnejšo zvezo med Italijo in Jugoslavijo.

Lausanska konferenca. Države, ki se udeležijo lausanske konference, so se zedinile, da se obnove pogajanja 23. aprila. Tudi Zedinjene države bodo poslahe na konferenco svoje odposlanike.

Francozi in Belgijci pritiskajo na Nemce. Francoski in belgijski ministri so pripravljali nadaljevati poruhrsko akcijo toliko časa, dokler Nemčija ne predloži konkretnih predlogov za plačilo reparacij. Pospešiti hočejo izvoz premoga in koks ter pobiranje premogovnega davka. »Daily Telegraph« potrjuje, da se morajo smatrati v reparacijskem programu zaveznikov sledeče točke kot gotove: Nemčija se mora od-

vinhar in mestoma taka megla, da smo gledali le eden drugega; razgleda ni bilo nobenega.

Kar smo mogli storiti pametnega je bilo to, da smo hitro šli tja, od koder smo prišli ter stopili v kočo ravno, ko je začelo liti, kot iz škafa. Menda je tudi snežilo, pa za to se nismo mogli zanimati, ker so se v koči začeli odigravati za nas velevažni dogodki. Kot da so gorski velikani odprli vsa svoja skrivna vrata, tako so lezli turisti drug za drugim v kočo. Mokri so bili vsi kot miši, lačni in žejni tudi vsi, spati pa so hoteli tudi vsi. Začela je v mali Korošici tedaj tihna, pa odločna diplomatska bitka, kako razdeliti pravično ležišča, da ne bo prikrajšan nihče v svojih pravicah.

Mi trije smo vsled prvenstvenih pravic samozavestno motrili situacijo, ker je bil od nas zaseden že cel odelek spalnice. Spalnica in jedilnica sta združena tu v nerazdružljivo celoto.

Edino, kar ju loči so štiri zagrinjala, za katerimi so napravljena ležišča.

Ozko ozračje se je napolnilo z dimom in raznimi prav vojaškimi dišavami, tako, da smo stari vojščaki mislili, da ležimo v vojašnici in dihamo dobro znan vojaški zrak.

reči zahtevi, da ne bo pričela prej s pogajanjmi, preden se ruhrsko ozemlje ne izprazni. Francija zahteva, da se Nemčija obrne s svojimi predlogi na vse zaveznike. Francija bi bila zadovoljna z vsoto 26 milijard zlatih mark za reparacije, če se njeni dolgovni zaveznikom in Ameriki anulirajo.

Notranja in zunanja situacija Bolgarske. Bolgarski ministrski predsednik Stambolijski je govoril na nekem važnem zborovanju o notranji in zunanji politiki Bolgarske. Opisal je borbo zemljoradniške stranke pred vojno. Zemljoradniški savez je bil proti vsaki vojni. Tedaj se je govorilo, da monarhizem stavlja svoje zahteve na prvo mesto pred narodnimi zahtevami. Glede neuilske pogodbe se je izrazil, da jo je tedaj popolnoma mirno podpisal, ker je bil prepričan, da ne bo držala. Svoji stranki prokuruje Stambolijski veliko bodočnost.

Angleški škofje proti sovjetom. Škofja v Canterburyju in Yorku, katoliški škof v Westminsteru in vrhovni rabinec so objavili skupen protest proti boljševiškemu divjanju napram veri in grde mu preganjanju duhovnikov in vernikov.

Celiske novice.

Celjska krajevna organizacija JDS prireja redne politične sestanke vsako sredo ob 9. uri zvečer v restavraciji Narodnega doma. Pristop imajo vsi organizirani člani JDS iz Celja in okolice. Za člane ožjega in širšega odbora pa je posebanje teh političnih sestankov obvezno.

Die Feuerwehren. Zadnja »Cillier Zeitung« pretaka v uvodnem članku »Die Feuerwehren« debele solze, ker so oblasti prepovedale javen nastop nemškega gasilnega društva na trgu Svobode v Mariboru. V dolgovernih besedah opisuje člankar potrebo gasilstva, kar je itak celemu svetu znano, in izgleda tako kakor, da če bi mariborsko gasilno društvo in še par drugih, prevzelo slovensko poveljstvo, bi bila varnost prebivalstva ogrožena; pozabi pa pri tem, da imamo v Sloveniji okrog 350 gasilnih društev z čez 12.000 gasilci v članjenih v Jugoslovanski gasilski zvezi, kateri so potrebno opremljeni in tehnično izveščani, ter vršijo nesebično svojo prostovoljno prevzeto dolžnost. Nobeden človek ne bo zameril če ima društvo člane zraven, kateri ne razumejo slovenskega jezika in se jim pove v drugem; sicer pa se ima pri izveščanemu društvu pri požarih prav malo govoriti in mora vsak gasilec vedeti kaj da ima opraviti. Da pa bi se izzivalo z javnimi vajami itd. pa javnost seveda ne more in ne bode nikdar odobraval. V članku previdno zamolči kakaj se prav za prav gre, ker pa nam je seveda vsem predobro znano in obžaluje dalje, da tujim gasilcem ni bila možnost dana videti te nemške prireditve, kar pa je seveda čisto brez potrebe, ker imajo tudi drugod priložnost se veščati itd. če le hočejo. Upati je, da merodajne oblasti vendar enkrat uvidijo brezpotrebo gasilnih društev z nemško komando v Sloveniji in napravi potrebne korake.

Proti temu ni bilo ugovora, ker so nekateri hoteli sobo zračiti, drugi pa so ugovarjali, češ, da niso v planinah, da zmrzujejo.

Ker je bil sodnijski stan v naši koči to noč dobro zastopan, in štel enega svetnika in kar dva okrajna sodnika, je bil kmalu sestavljen sodni senat, ki je imel nad nami naravnost nadčloveške pravice.

Odločeval je z večino glasov takoj, in ker drugega sodnega senata ni bilo, so bile njegove sodbe izvršljive takoj, brez vsake pritožbe in priziva.

Kar v srce me je zabeležilo, ko sem videl, kako v dvajsetem stoletju zamorejo soditi trije sodniki kot jih je mila volja, ne da bi se bili smeli proti tem izrekom pritožiti.

Pa tudi moč teh mogočnikov ni segla do neba in je bila strta prej, nego smo mislili!

Vsled ostrih sodb, za katerih takojšnje izvršitev je skrbel hišni gospodar Dežman, ki je ravno srebrel iz ogromnega kroznika prižganko in mastne ajdove žgance, in ki je skrbel za to, da se sodbam nihče ni upiral, začelo je med državljani Korošice najprej tiho, potem pa očitno vreti.

(Konec prihodnjice.)

Občni zbor »Trgovskega društva v Celju. Dne 5. aprila se je vršil v Narodnem domu občni zbor Trgovskega društva v Celju. Iz letnega poročila posnemamo, da je bilo društvo v preteklem letu zelo agilno. Število članov je naraslo in si je društvo že tudi napravilo nekaj rezerve. Splošne gospodarske razmere ter razne naredbe, ki so trgovcem napravile veliko škodo so pač privedle trgovstvo do spoznanja, da se je treba v stanovskih stvareh strniti ter iskati pomoči potom svojih organizacij. V tem oziru je storilo društvo vse kar je bilo mogoče, žal da vsled neurejenih političnih razmer ni bilo vedno tistega uspeha, ki bi si ga bili želeli, in čaka društvo še veliko dela, da se pripomore našim upravičenim zahtevam do veljave. V prosvetnem oziru društvo ni počivalo in je imelo celo vrsto predavanj, za kar gre velika hvala ravnatelju trgovske šole g. Marinčeku. Pri volitvah je bil soglasno izvoljen predsednikom dosedanjni agilni predsednik g. Zupančič. Po izčrpanju dnevnega reda se je vnela živahna debata, ki so se je udeležili vsi člani ter se je obravnavalo vsa dnevna vprašanja, ki se tičejo trgovskega stana. Za bodoče leto namerava društvo svojo organizacijo razširiti, posebno se v krajih izven Celja.

Umrl je v nedeljo gospod Ivan Grenka, bivši veleposestnik in mesar v Celju v 71. letu starosti. Preostalim naše sožalje!

Pravi blagoslov za polja in vrtove je bil ta rahel in izdaten dež, ki je v soboto in nedeljo osvežil in oživel naravo. V prirodi se oglašajo novo življenje, zopet prihaja nova pomlad s svojim prvim zelenjem in cvetjem. Mladina naša, okleni se narave posveti pomladi v naravi in pomladi svojega življenja ves prosti čas, saj se ti nikdar več pozneje ne povrne v tem cvetju in v tej lepoti in tej lepi sreči mladih let. In da bi oni starejši in nervozni, z delom in odgovornostjo preoblojeni zapustili zakajene gostilne in kavarne in šli v božjo naravo po novo življenje in srečo pomladi, koliko lepše bi bilo naše slovensko rodbinsko življenje, in naši možje bi umeli dati narodu več, gotovo pa bi »politični pijanci« ne ogrožali domovine s svojimi sporazumevanji, brez srca in brez ljubezni, brez onega čistega plamena stoletnega hrepenenja in žrtvovanja, ki je rodilo naše osvobojenje, zato da ošabni, nazrti pijanci danes nanj pljuvajo in iščejo v svojih možganih zamani dokazov in paragrafov za vse to, kar je vsvetelo iz trpljenja in krvi milijonov — kar imenujemo našo domovino.

Vsled zadnjega deževnega vremena so Savinja in njeni pritoki močno narastli. Voglajna je prestopila na nekaterih krajih že svoje bregove, če bi ne nehala deževati, bi imeli v celjski okolici zopet povodenj kakor lansko jesen.

Prenovljenje cerkve sv. Jožefa nad Celjem. Cerkev sv. Jožefa nad Celjem so začeli na zunaj prenavljati. Omet pri zidu je odstopil in močno odpada, tako da je nujno potrebno cerkev na novo ometati da ne bo trpel zid od mokrote. Cerkev je bila l. 1680. zgrajena od celjskih meščanov in osmih okoliških vasi kot zaobljubna cerkev proti kugi, ki je takrat v Celju razsajala in pobrala mestu mnogo prebivalcev. Pozneje je bila dvakrat prenovljena l. 1739. in 1825. Sedaj je prenovitev zopet potrebna. Cerkev sv. Jožefa je lepa in prav prijazna. Po prenovitvi bo zares krās celjskega mesta in okolice. Meščanom je priljubljen kraj za izprehode, posebno sedaj v spomladni in poletni. Z griča je najlepši razgled po okolici posebno po Savinjski dolini. Stroški prenovitve bodo ogromni.

Utopljenko so našli danes zjutraj pri Majdičevem mlinu v Hudinji. Komisija je dognala, da je dekleta Ana Rauser iz Trnoveli. Skočila je v vodo na veliko soboto zvečer. Dekle je isti dan hodila z nekim fantom okrog, fant se je vrnil in dejal: »Jaz sem prišel, dekleta pa še ni.« Dekle je prišla zvečer z drugim domov, vsled česar so jo stariši karali. Dekle se je razjezila in rekla, da odide in se več ne vrne. Pogrešali so jo res do danes.

Prijave glede cepljenja prašičev proti rudečici sprejema ob navadnih uradnih urah veterinarski oddelek okrajnega glavarstva.

Zahvala. Podpisani se zahvaljuje za požrtvovalno sodelovanje ob priliki divjajočega požara na njegovih hiši g. poškovniku Naumoviču, g. vladnemu svetniku dr. L. Žužeku, g. županu dr. J. Hrašovcu, g. majorju Šuputu, oficirskemu

zboru, vrlemu vojaštvu, državnim policijam, požarnim brambam Celje in Gaberje ter vsem, ki so s svojim delom pripomogli, da se je požar pogasil in še večja nesreča preprečila, Ivan Ravnikar.

Pravniški izlet se bo vršil letos prvo nedeljo v majniku, to je 6. maja, v slučaju slabega vremena pa en teden pozneje, to je 13. maja v Krško. Na to se opozarja vse članstvo društva Pravniki s pozivom, da se izleta v čim večjem številu udeleži.

Kino Gaberje. 17., 18., 19. in 20. apr. »Cirkus King«, V. epoha, Dedščina. — VI. epoha: »Krstna knjiga«.

Turistika in šport.

S. K. Celje naznanja vsem nogometšem, da se počne z rednimi treningi v torek 17. tm. ob pol 18. uri. Udeležba obvezna. — Načel. sekcije.

Redne odbore seje S. K. Celje se vrše vsako sredo ob 19. uri v hotelu Balkan. — Tajnik.

Dnevna kronika.

Za združitev naprednih nacionalnih struj v Sloveniji. Napredna strankarska razcepljenost je spravila nas Slovence v oni položaj, kakor ga beležimo izza dne 18. marca, ko je pri nas na Slovenskem zmagal po vzgledu Hrvata Radiča plemenski separatizem s frazo Korščevе autonomije in federacije, ki pomeni grozeče propadanje slovenske treznosti in razsodnosti, s katero smo se baš mi tako radi ponašali. Naš list je tekom zadnjih let pisal vedno stvarno in vedno kazal na zle posledice, ki jih mora roditi razcepljenost naprednih vrst. Naše geslo se je glasilo, da je stvar več in višje, ko osebe, ki se v javnem življenju menjajo. Danes moramo ugotoviti, da je bilo v vseh strankah, tako pri samostojni kmetijski, kakor demokrati in tudi narodnosocialistični mnogo iskrenih in prepričanih zagovornikov sloznega, ekonomskega nastopanja v smeri in organizaciji ene same stranke, ki ji je podlaga in temelj ona velika ideja, ki je dala naši skupni domovini življenje in ji edina more garantirati zdrav in silen razvoj. Na to je tudi najtesnejše vezana usoda nas vseh, vse drugo je prazen krik in fraza za one, ki ni treba, da so slabi, ki pa niso še zmogni, da spregledajo in ločijo resnico od laži. Danes se jih pita z lažjo, zato proklinjajo resnico, naša naloga je, da bodo zapeljani spoznali resnico in jo vzljubili, četudi je trda, tedaj bo naš narod proklel laž, od koje se trajno ne da živeti brez škode za narod in državo. Vse rekriminacije, kdo je več kriv in kdo manj, da smo napredni ljudje tako razbiti, smatramo za povsem odveč, ako se nam gre pošteno in častno za eno. V tem pogledu je priobčil mariborski »Tabor« lep članek pod naslovom »Nove smernice za novo pot«, v »Slov. Narod« od nedelje pa razpravlja bivši poslanec Mermolja v članku »Vsi na branik države!« istotako iskreno o zadevi, ki mora iz lepih besed preiti v zdravo življenje, ker tako veleva interes naroda in domovine!

»Poskusni alarm »Orjune« v Sloven. Bistrici. V nedeljo 8. tm. je napravila Orjuna pod krinko ustanovitve Orjune v Slov. Bistrici poskusni alarm svojih čet, ki pa se je krvavo končal. Tako poroča o Slovenski Bistrici »Nova Pravda« glasilo narodnosocialistične stranke. Zares ne vemo, ali je to neinformiranost in nevednost ali pa je to zloba. Pričakujemo od zavednih, nacionalnih pristašev narodnosocialne stranke, da ne dopustijo, da bi njihovo oficijelno glasilo o našem nacionalnem pokretu, kot reakciji na drznost renegatskega življa in protidržavnih elementov pisalo tako, kakor zna to mariborska »Straža« in se »Cillier Zeitung«.

K dogodkom v Slovenski Bistrici je pisal tako lepo in pravično ljubljanski »Slovenec« in mariborska »Straža«, da se je za njima spustila v tekmo njuna celjska posestrana »Cillier Zeitung«. Naš list je o stvari priobčil izčrpno, objektivno poročilo. Danes konstatiramo samo še sledeče: Organizacija jugosloven-

Laki, barve, firnež. Franjo Forgač K. D., Zagreb, Mesnička ulica br. 13.

515 Telefon 6-83. 3-3

skih nacionalistov je pred tedni sklicala v Slav. Bistrici ustanovni zbor svojega članstva — gospoda krog »Cillier Zeitung« naj pove, kdo je aranžiral tedaj napad na Orjuno, da se ni mogel vršiti občini zbor, ali celjska nemškutarija krog »Cillier Zeitung« nemara res misli, da so se vrnilj oni stari lepi časi, ko so nemškutarjske bande smele s silo preprečevati vsako neljubo zborovanje ali prireditve kateregakoli slovenskega društva. Pri vsej slovenski ponižnosti in nezmožnosti javne uprave, morajo pač gospoda Nemci in renegati enkrat za vselej znati, da živimo v nacionalni jugoslovanski državi, kjer ne bomo Nemcev prosili za dovoljenje ali smejo naše nacionalne organizacije nemoten zborovati, ali pa jih smejo nemara od slovenskega denarja prenasičeni nemški in nemškutarjski hude pri tem nasilno in žaljivo ovirati in motiti! Predobro poznamo ljudi in življenje po takozvanih bivših nemškomišlelih mestih in trgih po Slovenskem Štajerskem, že davno bi bil mir, že davno bi bili pozabljeni vsi pretekli politični boji in nacionalna nasilja nad nami Slovenci, da ni med Nemci in nemškutarji po mestih in trgih nekaj prenasičenih mišionarjev, ki so se preobjedli slovenskega denarja in zaslužka slovenskih strank, pa so danes v svoji ošabnosti deparja tako daleč zaslepljeni, da tirajo in ženejo naprej svoje odpadništvo, da jim ni dovolj, da sami kot inteligentnejši ljudje niso dovolj jaki, da bi se priznavali k narodu, kojega činovi so, oni bočajo nadaljevati z denariem in upravnim ponemčevalno delo preteklosti. O Slovenski Bistrici bi »Cillier Zeitung« ne smela zapisati ne besede, ako piše in celo tako, da zopet kokerira v inozemstvu je to le dokaz, da je vse skupaj »le prazen hudič, namazan na steno« in da ne bo poprej miru, predno tem par ducatov nemških ljudem, ki delajo združbo in nemir med nami, ne bo odzvet zaslužek in jim pokazana pot tje gor, kjer so njih bratje po misli in dejanjih. Naš narod se od takih figur iz let 1914—1918 ne bo dal izzivati, če so starejši ljudje vsled razmer že obupali, mladina ni, ona ne pozna kompromisov, pa naj streljajo nanjo škojfe in kaplani složno z renegati in najogabnejšimi nemškutarji. Dogodke v Slov. Bistrici je

rodila nemškutarjska nečuvna drznost in surovost in slovenska manjvrednost. Slovenskih Bistric bo še več.

Glavna skupščina Zagrebske borze.

V soboto 14. tm. se je vršila glavna skupščina zagrebske borze ob ogromni udeležbi. Navzočih je bilo 180 članov, generalni ravnatelj in ravnatelj vseh bank, zastopniki industrijskih podjetij, bankirji in sesali. Zanimivo je bilo ugotoviti, koliko kapitala so zastopali vsi ti gospodje. Glavno zanimanje je vzbudila nova volitev osmih borznih svetnikov. Bilo je sedem list, niso ločili samo kandidatskih skupin bank na eni strani in na drugi trgovce in industrijce, ampak tudi posamezne bančne skupine. Pri vsaki listi se jih je nekaj črtalo in tako so bili nosilci različnih skupin izvoljeni. Kot zagovorniki v tem boju so ostali in bili izvoljeni za borzne svetnike: Djordje Velisavljevič, Branko Ladjevič, S. D. Alexander, dr. Nikola Kostrenčić, Herinan Kraus, Ernst Grünwald in Makso Stern; za revizorje so bili izvoljeni dr. Gustav Bazala, Oton Šik in Srečko Josip Brignani. Sedaj se bje boj za borznega predsednika. Krščenj borzni svetniki kandidirajo na to mesto veleindustrijalca Vladimirja Arko, ker so židje proti njemu, je najverjetneje, da bo izvoljen za predsednika bančni ravnatelj dr. Stanko Šverljuga.

Ukradena železnica. Kako čudno se to sliši in vendar se je dogodilo. Na Kahlenberg pri Dunaju ni vozila že nekaj let železnica vsled pomanjkanja prometa. Nedavno bi bil moral biti zopet upostavljen promet, komisijska pa je ugotovila, da te železnice ni več. Prebivalstvo je polagoma odneslo vse prage, ki jih je porabilo za kurjavo, tračnice pa prodalo za staro železo.

Koliko prebivalcev pride pri nas na en kvadr. kilometer? Po zadnjih statističnih podatkih je razvidno, da je najgosteje naseljeno Medimurje, kjer živi na 775 km² 96.945 ljudi, torej jih pride na en kvadr. kilometer 125. V Bački in Banatu živi na enem kvadr. kilometru 80 in pol ljudi, v Sloveniji s Prekmurjem 65 prebivalcev, v Hrvaški in Slavoniji 61½, na otokih v Primorju 58, v Severni Srbiji 53, Dalmaciji 50, Bosni in Hercegovini 40, Južni Srbiji 32 in v Črni Gori 27 prebivalcev.

Kraljica je odpotovala v Dalmacijo 16. tm., v Vinkovcih bo počakala svojo mater rumunsko kraljico Marijo, s katero se odpeljeje v Dubrovnik.

Žalostna smrt. Trileten deček Albert Skarbutz v Mariboru je spal v sredo popoldne sami v stanovanju. Ko se je prebudil je začutil lakoto, na zakurjenem štedilniku pa je zapazil kuhano kavo. Stopil je na neki zaboj pri štedilniku, pri tem pa se je pokrov zaboja vdrl in deček je padel na vroč štedilnik ter se polil s kavo. Deček je vsled hudih opeklin drugo jutro umrl.

Uboj. V St. Jurju pri Grosupljem so se sprli fantje iz Udja v neki gostilni. Ko je opazil gostilničar, zakaj se gre, jih je odpravil iz gostilne. Prepir se je nadaljeval na cesti. 50-letni Janez Gačnik je pograbil za kol in udaril z njim po 24-letnem Janezu Jeršinu. Prebil mu je lobanjo ter je drugi dan vsled dobljenih poškodb umrl.

Papež Pij X. proglašen za svetnika. Vsi kardinali, ki rezidirajo v Rimu, so podpisali spomenico, v kateri prosijo papeža za beatifikacijo in kanonizacijo pokojnega papeža Pija X.

Smrtna nesreča. Pri sv. Ivanu v Trstu je drvel v sredo popoldne voziček po železniškem tiru proti verdeljski postaji. Na njem so bili trije delavci. Pred predorom pa je voziček naenkrat skočil s tira, vsled česar je prišel delavec Kolenc pod voz, ki ga je tako močno poškodoval, da je čez par minut umrl. Druga dva delavca sta odnesla le lahke poškodbe.

Goreč petrolej ogrožal mesto. V Los Angeles je goreč petrolej obžgal dva moža, enega izmed obeh precej nevarno, in uničil eno stanovanjsko hišo in eno mlekarino. Debeli cev za petrolej je na nekem mestu počila in skozi štiri čevlje veliko odprtino je tekel petrolej ter pokrnil približno prostor enega akra na kakih šest palcev na debelo. To petrolejsko jezero je bilo ob cesti nedaleč od Arteisa, ki je predmestje Los Angelesa. Nek avtomobil se je hotel obrniti v petrolejskem jezeru, pri tem pa se je petrolej užgal. Cev, iz katere je pritekal petrolej so takoj zaprli in pustili da je ves petrolej zgorel, ko so prej zastoj poskušali, da bi ogenj ustavili s tem, da so metali vani prah in blato.

Kaj je vzrok samomorom? V Zedinjenih državah je število samomorov izvanredno veliko in večina samomorilcev je bogatinov. Vzroki samomorov teh ljudi so različni, domači prepiri, rodbinske tragedije, zguba denarja, nesrečna ljubezen itd. Neko dekle je zapustilo pismo, v katerem piše, da se umori zato, da je občutila novo čustvo. Druga se je umorila, ker je mislila, da ni dovolj lepa. Neki mladenič je pisal, da gre v smrt iz sporta. Med onimi, ki so se naveličali življenja, je mnogo nedoraslih, zlasti otrok ločenih roditeljev, ki so že v zgodnji mladosti imeli pred očmi tragedije. Vrhunec samomora pa je motivacija neke deklice, ki se je umorila, ker jo je glazba »jazz-bande« tako vznemirila, da je hotela znoreti.

»Interreklam« u novim prostorijama. Središnja poznatog oglasnog zavoda »Interreklam« d. d. (združene tvrtke I. Blockner, oglasnog odjela Medjunarodnog prom. nov. i oglasnog zavoda d. d. i Rudolf Mosse) nalazi se od sada u Palmotičevoj ulici broj 18, Zagreb. — Združenjem obilni do sada rastavljeno vodjenih - poslovnica u Illici i u Jurjevskoj ulici, povećati će se znatno radna sposobnost »Interreklama« te će se njegova prokušana djelatnost na polju reklame moći još savršeniije razvijati.

Vso čast gospodinjam, ki zahtevajo odločno pri trgovcu domač izdelek »Pe-katete«. So najcenejše, ker se nakuhajo.

Odgovorni urednik: Lic. Edvard Šimnic. Izdaja in tiska: Zvezna tiskarna v Celju.

Sobarica

pridna in poštena, želi mesta v boljšo restavracijo. Nastop 1. maja. Naslov v upravi pod »Sobarica«. 2-1

Dobrodoča kavarna

na prometnem trazu, se odda takoj v najem. Poizve se pri g. Šoncu, Vodnikova ulica št. 6.

Izven prostora in časa.

Češki spisal Jan Havlasa.

Poslovenil P. H.

(Dalje.)

III.

V štiri in dvajsetih urah so bile luči papeškega pristana le še lep spomin in Tahiti samo črna senca na obzorju, potopljenem v malahitno temo. Gazolinški motor, s čigar gonilno močjo sem izplul iz papeškega zaliva skozi preliv v koralni gradbi, je že zdavnaj utihnil, in veter, ki je v njem razpel »Galeb« svoja jadra, je odvel preveč vsiljive spomine na neprijetni duh po gazolinu. Sicer se nisimo bili od otoka toliko oddaljeni, da ne bi čutili v pihljajočem vetru diskretnega vonja kot po vijolicah; vendar pa šumenje morja ob koralni gradbi ni udarjalo k nam že dalje nego dve uri. Bila sva zvečer na palubi plujočega »Galeba«; sedela sva na platnenih stoliš s hrbti proti kajuti in v zatišju. Najzgovornejši od nas je bil veter, ki je zvižgal v rajnah. Vendar sem bil povsem zadovoljen.

Kajti Byron Edwards se ni pokazal dolgočasnega in utrudljivega človeka, kot sem bil prejšnji večer verjel, ko sem zvedel njegov neverjetni prigodek. »Če me misli vsak večer nadlegovati s svojo na novo pogreto blazno povestjo, potem tega čudaka rajši izpostavimo na najbližjem zapuščenem otoku in mu kot zalogo zapustim romane Marije Corellijeve«, sem sklenil minulo noč, ko nisem mogel zaspati, ampak sem neprestano proti svoji volji mislil na doživljanje, ki mi ga je bil povedal. Takšen nezmišelj! A najhujše na celi stvari je bilo, da ni bilo mogoče niti najmanj dvomiti o resničnosti te historije. Trepetal sem že pri sami misli na grozno tragiko Edwardsove blazne ljubezni. Ni bilo čudo, da je zblaznel po tisti noči, ko je bila ona prvič in zadnjič njegova. Kaj je

razbilo tisto uro brez trušča? Kot bi jo bil kdo treščil z nadčloveško močjo ob tla...

In naenkrat sem se sredi noči usedeci na postelji, strmel v temo ter v neki grozi poslušal dvospev dveh ur — stenske in svoje žepne ure. Kdaj, kje, od koga in ob kateri priliki sem že slišal ta stavek? »Kot bi jo bil kdo treščil z nadčloveško močjo...« Ni bila prijetna... moja poslednja noč na kopnem, v hotelu... Ali v jutro nato me je Edwards prijetno iznenadil. Prišel mi je na hotelski verandi nasproti s smehljajočim obrazom in se vedel napram meni zelo pozorno. Svoje zadeve ni omenil niti z besedico. Vse to bi ravno tako lahko bile zgolj moje sanje...

Niti pred tem prvim najinim večerom na »Galebu« niti na sam večer niti po njem ni Edwards nič več začel govoriti o neverjetnem dogodku svoje prikazni in o izgubljeni ljubic; toda ko sem ga včasih zagledal, kako stoji ob ograji in hrepeneče zre v daljino, tedaj je hitelo moje srce k njemu, k njegovi neizmerni boli, k njegovi obupni ljubezni... Večkrat sva sedela skupaj in si pravila dogodke svojega življenja; ali čeravno sem naposled zaželel slišati povest o najkrasnejši deklici sveta, ki se je leto za leto razvijala, dokler ni postala njegova ljubica, Edwards nikoli več ni omenil ure, ampak govoril le o »svojem vrtu« in o »svoji ženi«. To so bile zadnje besede, ki sem jih slišal iz njegovih ust; bogovi vedo, da sem se tisti čas postaral za nekaj let.

Nikakor ne mislim Edwardsovemu spominu tega očitati; saj sem cele tri mesece preživel v njegovi ljubi družbi in v vsakem teh mesecev sem se pomladil za leto dni. Sicer so morda bila računi poravnani, ko se je vse končalo. Kako sem se veselil njegovega napredka v navtiki! Zadnji mesec sem živel skoro tako, kot bi bil umirovljen... in se solnčil v njegovi ljubezni. Kako me

je ta človek ljubil! Zardevam, kadar se spominjam tistih dni, in solze bi mi same od sebe lezle izpod trepalnic, ako bi bil sploh zmožen take gluposti. Bil mi je sin, mlajši brat, prijatelj in tovariš; njegove družbine se misem nikdar naveličal. Le to sem mi stari tepec imalo zameril, da je zaprl pred menoj svoje srce v zadevi svoje največje žalosti... in svoje največje nadeje.

Ni mi namreč moglo ostati tajno, da se nadeja s celo svojo dušo, s celim bistvom svojega bitja... da se nadeja in veruje... Čim dalje smo bili od Tahitija in so potekali tedni, tem bolj se je njegova vera poglabljala in postajala neomajna. Nič več ni pohajal pripognjeno po krovu; zravnal se je in njegovo obličje je imelo spet zdravo barvo. Ko se je začel vezhati v raznih mornarskih poslih na ladji, se je celo smejal, se učil od mojih Tahiteev tahitskih pesmi, in preden je minulo dva meseca, je govoril z njimi v njih jeziku. Tudi paumotščine se je toliko navadil, da se je na atolih, kjer smo večkrat pristali v laguni, brez težave pomenkoval z domačini.

»To vam je življenje, prijatelj.« je pravil, kadar je privezoval in razvezoval jadra in se je že nekoliko upeljal. In oba sva se smejala, ko so se včasih kakšnem koralnem otoku domačini zmotili in njega klicali za »tapana«, kapitana, namesto mene.

Nekakovo izpremembo sem opazil na njem v tretjem mesecu, ko smo pustili na strani Mangarevo ter zavili proti severovzhodnem delu Paumotških otokov. Njegovo obličje in oči so se neprestano obračale proti jugovzhodu — ne morda nestrpno, a vendar koprneče. Takrat pa sem že bil, ne da bi sploh zato vedel, tako prepričan o končnem uspehu njegovega iskanja, da sem bil nazadnje sam nepotrpežljiv in se veselil trenutka, ko bo »Galeb« krenil v smer, kamor so merile Edwardsove nade. In prišel je dan, ko je Edwards, ki je že ves te-

den, odkar smo jadrili v smeri njegovih želja, kazal neobičajno veselje, kar žarek od same sreče. Bilo mi je zaradi tega nekako tesno pri srcu; ali nisem se utegnil bog vedi kako pečati z njim. Barometer je namreč ta dan začel po skoro tridesetdnevni depresiji delati opasne skoke. Jasno mi je bilo, da nas bo zagrabil hurikan, in šlo je le za to, da se, če mogoče, ognemo njegovi razljučeni sredini in goljujivi bližini kakšnih koralnih kleči. Ko se je pokazal na obzorju samotni otocič Mehi-iti, sem jo krenil naravnost proti njemu. To je edini pravi otok v tem delu morja ali bolje rečeno, Mehi-iti ni zgolj koralni otok, ampak ima še ostank kopne zemlje, ki jo obdaja koralna gradba, in laguna je čisto s peskom zasuta. Krog in krog otočka mi je navtična priročna knjiga oznanjala varne globine, medtem ko so se zapadno in jugovzhodno od njega na približno eno miljo daleč skrivale v vodi kleči — največja nevarnost za ladjo. Sklenil sem, držati se kar najtesneje ob otočku in priti varno mimo njega še prej, kot bi naš zagrabil hurikan rep.

Ko že nisem več dvomil, da se bo grozna grobna tišina okoli nas izpremenila v besnečo nevihto šele tedaj, ko nas gazolinški motor spravi na varno, sem se spomnil Edwardsa in se začudil, da ga ni na moji strani. Jadra so potleskavala kakor peruti mokre kokoši. Moji Tahiteci so molčali. Obzorje je bilo vjoličastosivo in natlačeno z oblaki, ki so kar naravnost rastle iz ieklenosivega morja. Neslišno so letali nad nami in mimo nas galebi, faetonti in burnice ter hiteli v smeri, kjer sem tudi jaz upal uiti, kadar bi prišel odločilni trenutek. Nekaj morskih volkov je plavalo okrog ladje in njih hrbtne plavuti so liki ostrinoži rezale mrtvo morskog gladino. »Poslušaj grde!« sem jim zagrozil s stisnjeno pestjo. »Če čakate na žetje, požrite sami sebe!« (Dalje prih.)

CELJSKA POSOJILNICA

Stanje hranilnih vlog
čez K 70.000.000--

Narodni dom (na oglu v pritličju)

Stanje hranilnih vlog
čez K 70.000.000--

Sprejema hranilne vloge na hranilne knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje od 1. jan. 1923 naprej po 5% brez odpovedi, 5 1/2% do 6% z odpovedjo, večje stalne naložbe in naložbe denarnih zavodov po dogovoru.

Obavlja vse denarne, kreditne in posojilne transakcije najkulantneje.

BERSON
GUMENE PETE IN GUMENE POTPLATE
ceneje in trajnije so kakor usnene!
Najbolje varstvo proti vlagi i mrza!

Globoko žalujoci naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je danes 15. aprila gospod.

Ivan Grenka

bivši veletrgovec in veleposestnik
v 71. letu starosti mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb predragega pokojnika se vrši v torek, dne 17. aprila ob 4. uri popoldne iz mrtvašnice mestnega pokopališča v Celju.

Sv. maša zadušnica se bode brala dne 18. aprila v Marijini cerkvi v Celju ob pol 8. uri zjutraj.

CELJE, dne 16. aprila 1923.

Žalujoci ostali.

Prometni zavod za premog

d. d. v Ljubljani
prodaja iz slovenskih premogovnikov

velenjski, šentjanski in trboveljski premog

vseh kakovosti, v celih vagonih po originalnih cenah premogovnikov za domačo uporabo, kakor tudi za industrijska podjetja in razpečava na debelo

inozemski premog in koks vsake vrste in vsakega izvora ter priporoča posebno la. čehoslovaški in angleški koks za livarne in domačo uporabo, kovaški premog, črni premog in brikete.

Naslov: **Prometni zavod za premog**
d. d. centrala v Ljubljani, Miklošičeva c. 15/II.
Podružnica v Novem Sadu (Bačka).

24-7

Zelo ugodno!

Poceni se prodaja: 1. skoro novo, lahko **motorno kolo**

znamke »Snob«, za ceno K 40'000'--.

En **motor D.K.W.**

montiran na novo kolo za K 24'000'--.

Naslov v upravnishtvu tega lista. 2-1

Mlinar

išče mali ometni mlin, na dobri vodi, z nekaj zemlje v najem. Stopi tudi kot družabnik v delo. **V najem se vzame tudi**

malo posestvo

ali manjša trgovina na dobrem, prometnem kraju s celim inventarjem. Naslov v upravi.

SANDALE

najboljši fabrikat

štev. 20-25	Dla	50
.. 26-27	..	65
.. 28-31	..	85
.. 32-35	..	100
.. 36-40	..	120
.. 41-46	..	140

prodaja, dekler traja zalogo veletrgovina
R. STERMECKI, CELJE.
Trgovci engros-cene.

Enonadstropna hiša

v mestu. se prodaja. Poizve se Na okopih števil 1, pritličje. 2-2

Lepo posestvo

pol ure od mesta Celje oddaljeno, se radi preselitve prodaja. Pripravno je za vsako obrt, pri glavni cesti, 5 minut od farne cerkve. Kdor išče kaj primerne, poizve natančneje pri gosp. Fran Leskovšek, Gaberje št. 41, Celje.

Prodaja se enodružinska

hiša

v bližini Celja, ob železniški postaji, z urejeno trgovino. Hiša se lahko uporabi tudi za obrtnika ali stanovanje. Ponudbe na naslov: »Ugodna prilika«, Ljubljana 7, poštneležeče. 3-2

Uradnik

rudarske stroke, z večletno prakso, verziran v vseh pisarniških poslih, vešč slovenske in nemške korespondence, želi premeniti mesto. Cenji ponudbe z navedbo pogojev prositi pod »Dobra moč« na upravo tega lista. 1

Oglase za vse časopise

in za velesojmske mednarodne propagandne izdaje

stenskih reklamnih načrtov trgovsko-prometnih središč in kopališč kraljevine SHS:

a) **ROGAŠKA SLATINA**, najlepše zdravilišče Jugoslavije;

b) **BLED**, alpsko letovišče in kopališče, letno bivališče našega kralja;

c) **SUŠAK-REKA** z **BAROŠEM** in **DELTO**,

z železniškim omrežjem naše države;

originalni osnutek ING. JULIJA GREGORA in izvorna perorizba ARH. ING. RADO KREGARJA z odobrenjem pokrajinske uprave, opr. št. 1029/23, v svrhu razobešanja po državnih uradih in šolah,

oskrbuje edino autorizirana somozaložba:

JOSO ZORMAN, anončno in reklamno podjetje,
Ljubljana, Gledališka ulica števil 2 — nasproti Narodne opere,

kakor tudi izrecno zato pooblaščen zastopniki s posebnimi pooblastili.

Točno! Kulantno!
Brez konkurence!

Cene oglasom iste, kot pri upravnishtvih listov samih. Lastna razstavna koja na III. ljubljanskem velesojmu!

Telefon interurban 231. — Brzjaviti: »ZORMANOPERA«. — Poštni čekovni račun 12866 v Ljubljani.

2-1

Vsa prava pridržana!
Ponatis prepovedan!